

ARBEIDER – STUDENT – LÆRER – ELEV — ENHETSFRONT
MOT MONOPOLKAPITALENS RASJONALISERINGSFRAMSTØT

TIL KAMP

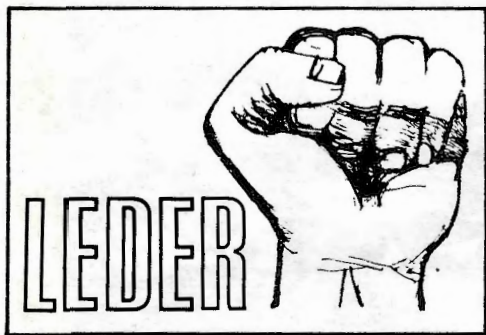

SUF(M-L)S SKOLEAVIS NR. 3/1970

25 ØRE

KAMPEN MOT RASJONALISERINGA

Det norske skoleverket tilfredsstiller ikke lenger de behov den herskende klassen, kapitalistene, har når det gjelder å utdanne arbeidskraft. Den tekniske utviklinga, statsapparatets vekst osv. stiller økte krav til skolen. De viktigste krava som den herskende klassen i dag vil ha innfridd er for det første at det allmenne utdanningsnivået heves. For det andre kreves det at stadig større deler av arbeidskrafta har spesialkunnskaper utover det felles grunnlaget. For det tredje kreves det at fler enn hva som er tilfelle i dag får adgang til høgre utdanning. Det foreligger planer for reformer av skoleverket som nettopp skal innfri disse krava.

Komiteer har arbeida (Gjelsvik-komiteen for gymnasene og Steen-komiteen for de videregående skoleslaga) fra midten av 60-åra for konkret å komme fram til en struktur av skoleverket som gjør det mulig å endre skolen slik kapitalistene krever det. Det første kravet har allerede blitt innfridd, med innføringa av den 9-årige obligatoriske skolen. Dette økte skoletidas lengde for alle med 2 år. Hvordan det andre og tredje kravet skal kunne settes ut i livet, begynner vi å se både når det gjelder gymnasene og de videregående skolene.

Vi har fått såkalte reformgymnas som er

organisert i følge Gjelsvik-komiteens innstilling. Vi har i år også fått et nytt 2-årig skoleslag som følger Steen-komiteens innstilling. Planene med det videregående skoleverket, dvs. alle skoler over ungdomsskolen, er å få det mest mulig samordna og enhetlig, med mange overgangsmuligheter og kombinasjoner. Å utbygge skoleverket vårt slik, forandre hele strukturen i det koster penger. Og den herskende klassen er ikke villig til å betale hva det koster for å endre skoleverket slik at det bedre kan bli tilpassa deres krav. Hvordan løse dette problemet som ved første øyekast kan synes uløselig? Jo, samtidig med at skoleverket vårt reformeres skal det også rasjonaliseres, dvs. gjøres mer effektivt. Rasjonaliseringa vil anta følgende former: 5-dagers uka skal gjennomføres, hvilket kommer til å bety en stor innsparing av utgiftene. Arbeidstempoet skal skrus opp både hos lærere og elever slik at tida kan utnyttes mer effektivt enn før. Dette skal gjøres ved å innføre et nytt karaktersystem som fingraderer mer enn det gamle, som gjør det vanskeligere enn før å oppnå gode resultater. Dessuten vil 5-dagers uka slik den er planlagt innført også føre til økt arbeidsbyrde for både lærere og elever.

De planlagte reformene av det norske skoleverket blir ikke satt iverk fordi det er ønske fra lærere og elever. De er overhodet ikke blitt spurt om det er behov for de reformene som er planlagt. Ingen elever hadde for eksempel noe ønske om et nytt karaktersystem som ville øke arbeidspresset. Reformplanene er et resultat av ønsker og behov fra kapitalistenes side, de vil bli forsøkt gjennomført med alle midler fordi det er livsviktig for dem at skolen fullt og helt tjener deres hensikter.

Reformene kan ved første øyekast virke bra. Et bedre utbygget videregående skole-system, med mange overgangsmuligheter og kombinasjoner kan gi den enkelte elev større sjanser til å finne fram til en utdanning som passer den enkelte best. I realiteten vil det ikke bli slik. En samordning og videre utvikling av skoleverket, vil gå parallellt med økt sentralisering og økt kontroll. Mulighetene for å velge forskjellige utdanningsveier kommer hele tida til å være begrensa av hvilke behov kapitalistene til enhver tid har når det gjelder kvalifisert arbeidskraft. Dessuten betyr reformene rent konkret at arbeidsforholda i skolen blir verre. Slike reformer kan en ikke ønske velkommen.

Det må kjempes mot reformer som betyr forverring av kåra for den store massen av elever og lærere! Liksom arbeidere og studenter har tatt opp kampen for bedre arbeidsforhold, kampen mot rasjonalisering på arbeidsplasser og universitet, må også skoleelevene og lærerne ta opp kampen og slå tilbake kapitalistenes framstøt overfor det norske skoleverket. Det må bli ei hovedoppgave for den progressive elevbevegelsen i

tida som kommer å mobilisere den store massen av elever og lærere til kamp mot rasjonaliseringa. Konkret betyr dette at kampen må konsentreres om de viktigste spørsmåla, dvs. kampen mot karakter-systemet og kampen mot 5-dagers uka. Å spre propaganda for dette synet for stadig større deler av elevmassen blir den viktigste arbeidsoppgaven. Ingenting kan oppnåes verken på arbeidsplasser, skoler eller universitet uten at massen av arbeidere, skoleelever og studenter er enige i vår politikk og gjør den til sin politikk. Kamp mot rasjonalisering fra en håndfull elever på en skole vil bli et slag i lufta. Nødvendigheten av kamp mot rasjonaliseringsframstøta i skolen må bli massen av elever og læreres egne ideer. Det må skapes forståelse for at reformene ikke betyr framskritt, men en uthuling og en forverring av arbeidsforholda i skolen.

NEI TIL ØKT ARBEIDSPRESS FOR LÆRERE OG ELEVER!

TIL KAMP MOT MONOPOLKAPITALENS RASJONALISERINGSFRAMSTØT!

De norske skolene skal til enhver tid tilfredsstille monopolkapitalens behov

NARKOTIKASPØRSMÅLET

Misbruk av hasj og andre narkotiske midler brer seg stadig blant ungdomsmassene. Årsaken til at fler og fler ungdommer begynner å røyke hasj er at de er fundamentalt misnøye med det kapitalistisk samfunnet, med å gå på skolen, i det hele med alt hva

samfunnet i dag kan tilby dem. Våre myndigheter gir i aviser uttrykk for at de jobber hardt med å få bukt med problemene, at de er bekymret over utviklinga osv. I virkeligheten blir det ikke gjort noe særlig fra myndighetenes side. Anstrengelsen fra myndighetene består for det meste av uttaler til pressa, og av arbeid i komiteer, som skal utrede spørsmålet om metodene som kan brukes for å stoppe det økende misbruket. Hvorfor blir det ikke gjort noe særlig fra myndighetenes side? Vi skal her forsøke å gi et svar på dette.

Makthaverne i de kapitalistiske landa frykter enhver spire til opprør mot de bestående samfunnsforholda. De vil helst unngå at det overhodet blir stilt spørsmål ved måten samfunnet vårt er organisert på. Den økte undertrykkinga og utbyttinga de siste åra har imidlertid ført til at misnøyen og forståelsen for nødvendigheten av å ta opp kampen mot kapitalismen har breidd seg hos arbeiderklassen og hele folket. Spesielt blant ungdomsmassene har det foregått en radikalisering som på lengre sikt virkelig vil bety en reell fare for det bestående. Eksempel på dette er utviklinga av SUF(m-l), som stadig får tilslutning for sin politikk blant større og større deler av folket.

Samtidig med at undertrykkelsen og utbyttinga er blitt skjerpa fra kapitalens side, og samtidig med at det som resultat av dette har oppstått revolusjonære bevegelser rundt om, har vi fått utbredelsen av hasjmisbruket blant ungdommen. Er dette en tilfeldighet? Neppe! Hva er mest farlig for kapitalen, hasjrøykende ungdom eller revolusjonær ungdom? Sjølsgt det siste. Hasjrøykende ungdom er ikke en fare for kapitalistene, fordi hasjrøyking fører til sløvheter overfor omverdenen og en likegyldighet overfor samfunnet. Evnen til å gjøre opprør mot samfunnet på en måte som kunne ramme det, vinner mer og mer hen ettersom det blir en

vane å røyke hasj. Det passer kapitalen utmerket at en fundamental misnøye med samfunnet resulterer i en sløvhet og likegyldighet. Det rokker ikke ved deres maktposisjon.

En fare for det bestående er imidlertid et menneske som ut ifra misnøya med hva en ser rundt seg, kommer til forståelse for nødvendigheten av å kjempe mot kapital-

ismen og for sosialismen. Den herskende klassen har til alle tider hatt midler til sin rådighet som har kunnet kanalisere misnøya med samfunnet inn på for dem ufarlige spor. Under føydalismen og delvis også under kapitalismen tjente religionen denne hensikten. Den fikk folket til å godta det

Forts. s. 13

SKOLEHEFTE FRA SUF(M-L)

Det store flertallet av lærere og elever har forlenget innsett nødvendigheten av at forholda i skolen må forandres. Særlig i de siste åra har vi vært vitne til ei voldsom utvikling på skolene. Opprørsfanen er blitt heist, reglementer og paragrafer er blitt skjøvet til side der elevene har reist seg til kamp for å bedre på forholda.

—Men hittil har elevbevegelsen hatt et lite enhetlig preg. Kampene har vært ført isolert fra skole til skole og har vært prega av kortvarige oppbluss. I kampen på skolene har det mangla et skikkelig, enhetlig grunnlag å kjempe ut fra. Det har mangla en grundig analyse at det norske skoleverket.

SUF(m-l) har nå utarbeida et hefte som tar sikte på å rette opp denne mangelen. Hftet tar for seg skolens historiske utvikling, og forklarer hvordan og hvorfor skolen er blitt slik den er i dag. Spesielt behandler hftet den nåværende skolen, forklarer hvordan skolen er et redskap for monopolkapitalen og hvordan dette gir seg konkrete utslag i rasjonaliseringsframstøt som innføring av normerte prøver, 5-dagers uka osv. Hftet inneholder ikke bare en analyse av skolen i dag, men tar også opp de viktigste spørsmålene for bevegelsen nå, og trekker opp perspektivene for kampen framover.

Hftet vil også bli et viktig ledd i arbeidet med å videreutvikle SUF(m-l) til et virkelig kommunistisk ungdomsforbund i og med at alle medlemmene skal studere hftet. SUF

(m-l) vil i større grad bli istand til å føre en politikk som er i samsvar med elevenes og lærernes interesser og bli et skikkelig redskap for elevene og lede deres kamp i riktig og seierrik retning.

SKOLEELEVENE OG DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN

UTGITT AV SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND
(MARXIST LENINISTENE)

Hftet, som er på 68 sider og koster kr. 3,- kan bestilles gjennom Klassekampens distribusjon Boks 6159, Etterstad, Oslo 6.

ERFARINGENE FRA «KATTA»

På Katedralskolen i Oslo, som er et såkalt reformgymnas med forsøk med Gjelsvik-komiteens innstilling, har elevenes kamp gjort viktige skritt framover det siste året. I denne artikkelen tar en elev fra skolen for seg utviklinga av kampen, og peker på hvilke lærdommer en har kunnet trekke ut av det som er skjedd.

I fjor høst var det først og fremst alle mulige reglements-spørsmål som opptok de progressive elevene på «Katta». Reglements-kampen gjaldt ikke saker som i noen særlig grad angikk det store flertallet av elevene. «Kampen» ble stort sett ført av noen få folk i elevrådet.

Denne «kampen» fikk imidlertid viktige følger. Skoleledelsens etterhvert nokså harde undertrykking av progressive elementer førte nemlig til at flere og flere elever «våkna opp». Vi fikk ei større oppslutning, og dette førte til ei endring av kampens karakter. Elevene avslørte nemlig elevrådets og elevpampenes reaksjonære rolle.

Elevrådet ble oppløst, og sammen oppretta vi en ny organisasjon etter eget mønster. Grunnlaget for denne organisasjonen er klasserådene som består av alle elevene i klassen, og allmannamøtene der alle elevene på skolen er samla. Elevene var fast bestemt på å bekjempe alle forsøk fra skoleledelsen og de tidligere elevrådspampene på å tilrane seg kontrollen over organisasjonen.

Nå forsto mange av oss hvilke store feil reglements-«kampen» hadde hatt. Vi skjønte etter hvert at bare ei forandring av hele samfunnet kan forandre hele skolesystemet. Så lenge monopolkapitalen har makta i samfunnet, vil kapitalistene også bestemme over skolen. Først når det arbeidende folket tar makta i samfunnet, vil folket kunne skape en skole slik de ønsker. Først da ville vi få et virkelig «skoledemokrati». Om vi

skulle nærme oss dette målet, måtte vår kamp på skolen bli en del av arbeiderklassens kamp. Altså måtte vi studere og forsøke å nyttiggjøre oss arbeiderklassens ideologi, marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Alt dette skjønte vi litt etter litt.

Dette førte til at vi kunne legge opp ei riktigere linje for kampen. Vi tok opp saker som gjaldt alle elevene, — kampen måtte føres ut fra elevmassens objektive ønsker og behov. Konkret betydde dette at de rasjonaliseringsframstøt monopolkapitalen satte inn på skolen vår, måtte hindres og bekjempes. Vi gikk mot forsøkene med Gjelsvik-komiteen, mot de normerte prøvene, mot det nye karaktersystemet og mot 5-dagers uka. Elevene ga også sin fulle støtte til den aksjonen mot momsens som de utdannings-søkende gjennomførte, og vi krevde forandringer i ordninga med dekning av de reiseutgiftene elevene hadde på skolevegen.

Erfaringene har vist at vår nye linje i skolepolitikken var riktig. Flere og flere elever har slutta opp om kampen på skolen, og samtidig sjølsagt utvikla seg politisk. Dette viser blant annet det store antallet av

skolens elever som deltok i Rød Arbeiderfronts 1. mai-arrangement i år. Viktig er det å påpeke at den ideologiske kamp som har vært ført i gymnas-samfunn og skoleavis, har betydd mye for denne utviklinga.

I dag forbereder elevene seg på aktiv motstand mot nye rasjonaliseringsframstøt,

og særlig mot innføringa av de normerte prøvene. Men for at denne kampen skal kunne føres fram til seier, er det viktig at så mange som mulig studerer den revolusjonære teorien, marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning for på denne måten å kunne sette kampen på skolene i sammenheng med hele det arbeidende folkets kamp.

FRA LÆRERSKOLEN

Oppsvinget i student- og elevkampen har skremt skolebyråkratene. Et tydelig utslag av dette så vi i vår, da det kom et forslag fra disse om at alle som søker om å komme inn på lærerskolene skal levere attest fra *politiet* om »god vandel». Tidligere har det vært nok med en attest fra en lærer man har hatt.

Dette nye framstøtet med politiattest ble møtt med sterk motstand fra lærerskole-elevene. En rekke lærerskoler rundt om i landet sendte inn protester. Men elevenes *såkalte* interesseorganisasjon »Landslaget for Norske Lærerstuderter», LNL, vendte seg *mot* elevene. Formannen i LNL sa til og med til avisene at han ikke syntes det var noen forskjell på politiske »forbrytelser» og »vanlige forbrytelser». Politiattesten var nødvendig for å »skåne elevene» mot forbryterske lærere.

Skåne elevene for lærere som kjemper mot rasjonaliseringa i skolen? Som kjemper mot mømsen? Politiattesten skal prøve å hindre lærerne i å stille seg på elevenes side i kampen mot rasjonaliseringa og de forverra levevilkåra. Men dette skal ikke lykkes. Lærerskoleelevne er fast bestemt på å kjempe mot innføringa av politiattest-ordninga.

ENHET LÆRERE – ELEVER!

Elev ved Sagene Lærerskole

KJØP OG LES

KLASSEKAMPEN

MARXIST-LENINISTISK
ARBEIDERAVIS.

ÅRSAB. KR. 12,-.

HALVÅRSAB. KR. 6,-.

ADR.: TVEITA POSTKONTOR
OSLO 6, POSTGIRO 20 66 99.

DE STANDARDISERTE PRØVENE

Vi har i tidligere nummer av TIL KAMP kjørt ut parolen »Boikott de normerte prøvene». Hvorfor dette er ei riktig parole har vi imidlertid ikke forklart på en tilfredstillende måte, heller ikke har vi forklart godt hva de normerte prøver er, hvilken funksjon de har osv.

Ifølge reformplanene for det videregående skoleverket er det første viktige steg i utviklinga å få et felles karaktersystem og felles eksamensordning i hele skoleverket. Vi har fått et nytt karaktersystem i gymnaset og flere skoleslag vil i tida som kommer få det samme karaktersystemet. Et ensarta karaktersystem i hele skoleverket vil gjøre det svært lett for kapitalistene å vurdere den enkelte elev, sammenlikne han med elever fra andre skoleslag osv. Skal det være noe vits i et nytt karaktersystem må det oppfylle visse krav. For det første må normalfordelinga av den enkelte karakter på landsbasis opprettholdes. En må for enhver pris forhindre at det går inflasjon i karakterene. Dette gjelder både for de skriftlige og de muntlige faga. Hvordan skal så skolemyndighetene unngå dette, jo sjølsagt ved å skjerpe kontrollen over den enkelte lærers karaktersetting slik at landsnormen til enhver tid holdes på et slikt nivå som er fastsatt. Det er her de standardiserte prøvene kommer inn, det er de som skal sikre at det ikke går inflasjon i det nye karaktersystemet. De standardiserte prøvene har sjølsagt også andre funksjoner, blant annet vil de forsterke skolebyråkratiets ideologiske grep om skolen. Dette fordi prøven blir utarbeida på sentralt hold og prøvekonstruktørene i Oslo bestemmer hva som elevene skal kunne svare på, og for den saks skyld også hva som er rett svar på de enkelte spørsmål på prøvene.

Vi har to typer standardiserte prøver. Vi har de normerte prøvene og vi har standpunktprøver. Gjelsvikkomiteen sier om de

normerte prøvenes funksjon: »Dei såkalla normerte prøvene er viktige hjelperåder i arbeidet med å finne fram til ei så rettviss karakterfordeling som mulig. Normerte prøver nyttar ein til å sammenlikne grupper av elever — ein vil med andre ord finne korleis nivået i klassen er — og korleis karakterspreiinga er, sett i relasjon til andre klasser i landet.»

Standpunktprøvene har noenlunde samme funksjon, de skal være lærere til hjelp når det gjelder karakterspredninga i klassen.

Etter hva redaksjonen av TIL KAMP har erfart inntil nå, vil det ikke bety noen forskjell for elevene om det er standpunktprøver eller normerte prøver som kommer til å bli den vanligste prøveformen i skolen.

N8-70F Eksamens 4. mai 1978	NORMERTE PÅRVER FOR 9-ÅRIG SKOLE UNIVERSITETSFORLAGET	SKEMAL																		
PRØVE I NORSK FOR 8. KLASSE APRIL Utarbeidet av Forvaltningsorganet for skoleverket																				
Namn:	Kursplan:	<table border="1"><tr><td>Poeng</td><td>Delprøve 1:</td></tr><tr><td>+ 2</td><td></td></tr><tr><td>+ 3</td><td></td></tr><tr><td>+ 4</td><td></td></tr><tr><td>+ 5</td><td></td></tr><tr><td>+ 6</td><td></td></tr><tr><td>+ 7</td><td></td></tr><tr><td>+ 8</td><td></td></tr><tr><td>Sum:</td><td></td></tr></table>	Poeng	Delprøve 1:	+ 2		+ 3		+ 4		+ 5		+ 6		+ 7		+ 8		Sum:	
Poeng	Delprøve 1:																			
+ 2																				
+ 3																				
+ 4																				
+ 5																				
+ 6																				
+ 7																				
+ 8																				
Sum:																				
Født:																				
Utdid:																				
Kommune:																				
Delprøve 1. Vedskrevet vil du finne en del perioder der ett av ordene er skrivet galt. Du skal sette strek under dette ordet og skrive det riktige på streken til høyre for perioden. Eksempel: Ola hadde kjælt seg <u>galt</u> , for det var kaldt. gode Og på samme måte nedenfor!																				
1. I skodde og regn kan det være farligst å vandre i fjellet. 2. Idrettslaget i hall bygge ny fotballbane 3. Botikken var stengt, så de måtte handle i kjøkken 4. For avnen var etpiskert hentes interessant ut																				
83114		A.S. O.P.A. - 1010 - 1988																		

Faksimile av forsida på en normert prøve.

Opggaven er den samme, med spørsmål og svarmuligheter, hvor elevene skal krysse av det svaret som er riktig.

Avgjørende for spørsmålet om hvilke av de to standardiserte prøvene som kommer til å bli mest nytta er av økonomisk karakter.

Det er et mer omstendelig arbeid å lage en standpunktprøve enn en normert prøve. Det stilles strengere krav til »vitenskapelig» framgangsmåte i utarbeidinga av standpunktprøvene. Følgelig tar det lengre tid, dessuten er det dyrere. Ut ifra dette skulle det ikke være vanskelig å tenke seg hvilke av de to prøvetypene som kommer til å bli mest brukt i skolen. Sjølsagt de normerte prøvene, fordi vi veit at skolebyråkratiet og kapitalistene forsøker å gjøre utgiftene til skoleverket lavest mulig. De må velge den billigste formen for kontroll med karaktersystemet, fordi kontrollen nå skal utøves over ikke bare skriftlige fag, men også over muntlige.

STANDPUNKTPRØVE

I

KJEMI; OG FYSIOLOGI

for 1. gymnas klasse
(1. og 2. klasse)

Navn Klasse Linje Pødt
Skole Dato

Poeng
St.p.

Fremgangsmåte:

Finns i hver oppgave det svaret som du mener er det riktige eller det beste. Til hver oppgave er det oppgitt fem svar. Sett et kryss i ruten ut for det svaret som du mener er riktig. Husk å sette bare ett kryss i hver oppgave. Det er bare ett av svarene som er riktig. Har du sett et kryss på galt sted, kan du slette hele ruten og sette kryset på riktig sted. Margen kan brukes til utregninger og lignende.

Synes du en oppgave er vanskelig, går du videre. Du får beskjed når det er 10 minutter igjen.

Eksempel:

Det kjemiske tegn, Se, står for:

A. sink	☐
B. kvikksølv	☐
C. sølv	☒
D. jern	☐
E. strontium	☐

Faksimile av forsida på en standpunktprøve.

Følgelig kommer det til å komme slike normerte prøver i alle fag. Det er bruken av normerte prøver som er avgjørende for at det nye karaktersystemet skal fungere på en tilfredstillende måte for kapitalistene.

Vi veit at det nye karaktersystemet betyr økt arbeidspress for lærere og elever, at det er mye verre enn det gamle. Verre vil det bli dersom kapitalistene skal få den hele og fulle kontroll, og det vil de få dersom ikke kampen mot de normerte prøver blir tatt opp. Nettopp ved å ta opp kampen mot karaktersystemet gjennom en boikott av de normerte prøvene kan vi hindre at arbeidsvilkåra blir verre. Vi vil i tillegg skape alvorlige vansker for gjennomføringa av de lærer- og elevfiendtlige reformene som er planlagt. Utarbeidelsen av normerte prøver til bruk i ungdomsskolen og gymnasen er langt fra fullført. I ungdomsskolen har en hatt disse prøvene i alle skriftlige fag, samt et muntlig fag. I gymnasen har en etter våre erfaringer foreløpig bare forsøkt seg på en standpunktprøve i et muntlig fag. Men flere framstøt kan ventes i året som kommer.

Vi er i gunstig kampsituasjon. Dersom det blir spredd forståelse for nødvendigheten av kamp mot karaktersystemet gjennom en boikott av de normerte prøvene til store deler av elevmassen, er mulighetene store for å slå tilbake dette framstøtet fra skolebyråkratiet og kapitalistene. Å angripe mens fienden er på marsj gir store taktiske fordeler. Å ha initiativet i kampen betyr likeledes mye. Dette kan vi få dersom arbeidet med å spre forståelse for parolen »Boikott de normerte prøvene» blir drevet systematisk og samvittighetsfullt av alle progressive elever. Vi må være kampberedte når fienden slår til. Vi må ikke la oss overrumple og la skolebyråkratiet skalte og valte med oss elever som de vil. Kampberedte gjør vi oss nettopp ved å propagandere og agitere og få mobilisert elevmassen til kamp mot de normerte prøvene når de blir forsøkt avholdt på en skole.

TVANGSUTPLASSERINGA

*Følgende artikkel er henta
fra arbeideravisa »Klassekampen».*

I ethvert samfunn er skolen til for å tjene den herskende klassen. I Norge er dette borgerskapet. Tidligere tjente skolen borgerskapet hovedsaklig fordi den oppfostret elevene til et borgerlig tenke- og handlesett. Nå innrettes skolen mer og mer for også å tjene borgerskapet reint økonomisk.

Et utslag av dette er tvangsutplasseringa av ungdomselever. Tvangsutplasseringa er en »reform» staten har satt iverk. Den innebærer at kapitaleierne kan spare store lønnsutgifter. Ordninga går ut på at alle ungdomsskoleelever må jobbe tilsammen tre uker i næringslivet uten lønn, en uke i 8. klasse og to uker i 9. klasse.

Av skolemyndighetene blir utplasseringa begrunna med at den er et ledd i den praktiske yrkesorienteringa og at elevene gjennom praktisk arbeid skal finne ut hva de vil gjøre etter endt skolegang. Dette er bare prat for å dekke over utplasseringas virkelige innhold. Elevene har liten anledning til selv å velge hvilken bedrift de vil jobbe på. Dette er

det bedriftene i samråd med skoleledelsen som bestemmer. —Dersom en elev ikke er fornøyd med jobben han har fått, nytter det lite å klage.

Oftest får elevene ensformig, enkelt arbeid som ikke krever opplæring. Dersom elevene blir plassert i industrien, får de arbeid som renhold og rydding, i forretningsbransjen blir de satt til å pakke, prise varer, samt til rydding. Slike jobber hjelper ikke elvene i deres yrkesvalg. Få elever får den orienteringa om arbeidslivet og arbeidsplassen som bedriftene har plikt til å gi dem i følge målsettinga. Flere som har spurt om å få denne orienteringa, er simpelthen blitt bedt om å holde kjeft.

Flere og flere bedrifter, særlig i større byer, har oppdaget det fordelaktige ved utplasseringa. På steder der det er mange elever, foregår utplasseringa hele året. Her bruker bedriftene den gratis arbeidskrafta som en fast ordning. Slik sparer de betydelige beløp i trygder og lønninger. Likevel sier skolemyndighetene at utplasseringa er en økonomisk belastning for næringslivet.

Yrkesutplasseringa undergraver markedet til dem som *er nødt* til å selge arbeidskrafta si. Slik blir skoleelevene brukt til å undergrave arbeidsfolks interesser.

Arbeidervernloven setter forbud mot barnearbeid. Med »barn» menes alle som ikke er fylt 15 år. Ungdom under 15 år kan bare ta lettere jobber som avisbud o. l. Dette er en av årsakene til at elevene ikke får lønn under utplasseringa. Hvis det ble etablert vanlige lønnsforhold, ville yrkesutplasseringa bli ramma av arbeidervernloven og bli forbudt. Kapitalistene vil heller ikke være interessert i ordninga hvis elevene skulle få lønn for strevet.

Utplasseringa er et slående eksempel på hvordan staten og skoleverket er et redskap i monopolkapitalens hender. Monopolkapitalens stadige mer desperate tiltak for å

sikre profitten ved å utbytte det arbeidende folket har nå direkte ramma skoleelevene. Arbeidervernloven blir undergravd med skolemyndighetenes samtykke.

En offentlig komite (Gjelsvik-komiteen) anbefaler bedriftsledelsen å fortelle elevene om de »aktuelle tendenser i arbeidslivet (rasjonalisering, automatisering, spesialisering, differensiering) og konsekvensen av disse». Bedriftsledelsen representerer kapitalistene og står i motsetningsforhold til arbeiderne. De utgjør to forskjellige klasser med

uforsonlige interesser. Det er altså overklassens og undertrykkernes syn elevene skal få høre. Arbeidsfolks syn på sakene blir aldri lagt fram i skolen.

På kort sikt vil nok utplasseringa »tjene næringslivets interesser» som det heter i en uttalelse LO har avgitt om og for utplasseringa. Utplasseringa vil føre til at flere og flere elever og lærere vil få en innsikt i hvordan kapitalismen fungerer og slutter seg til den revolusjonære bevegelsen for å styrte borgerskapets herredømme.

«FORSØK» MED 5-DAGERS UKA

Denne artikkelen er skrevet av en skoleelev på Foss skole i Oslo. Artikkelen bekrefter at 5-dagers uka slett ikke innebærer lørdagsfri, men tvert imot at elevene må ta igjen det de ikke har rukket i løpet av uka på lørdagene.

Ved skolen vår har det i år blitt satt igang forsøk med 5-dagers skoleuke. Alt nå har en rekke ulemper begynt å gjøre seg gjeldende.

Hver skoledag har vi sju timer på 40 minutter. To dager i uka har vi dessuten en midtttime i tillegg. To av timene er hver dag slått sammen til en dobbelttime på 80 minutter. Disse timene kan ofte være harde både for lærerne og elevene. Med et timetall på sju timer pr. dag er arbeidspresset sjølsagt mye hardere enn tidligere, også fordi vi ofte får et leksefag ekstra. For å få plass til alle timene, har en som sagt kortet dem ned til 40 minutter. Dette betyr at presset øker for elever og lærere da en må gjennomgå like mye på 40 minutter som før ble gjort på 45 minutter.

I tillegg til dette begynner vi nå et kvarter tidligere om morgenen og slutter fem minutter seinere. De dagene vi har midttimer slutter vi hele 25 minutter seinere.

Midttimene, som vi har to dager i uka og som er på 40 minutter, er ment brukt til elevaktiviteter eller til gruppearbeider av ymse slag. Men siden vi tidligere på dagen

allerede har hatt to enkelttimer og en dobbelttime, og samtidig har tre timer å se fram til, blir disse timene som regel bare brukt til å slappe av i.

Når det gjelder leksene, får vi som nevnt ofte et leksefag mer pr. dag. Som en følge av det nye systemet, får vi dessuten lekser til mandager og dager etter fridager. Både på grunn av dette og fordi man ofte blir »hengende etter» med leksene (stilarbeid, arbeidsbøker, elevøvelser osv.) blir som regel mye av den ekstra »fridagen» brukt til skolearbeid.

Skoleledelsens påstand om at vi har fått en ekstra fridag holder ikke.

**NEI TIL ØKT ARBEIDSPRESS!
TIL KAMP MOT 5-DAGERS UKA!**

KJØP
OG LES

RØDE★GARDE

ORGAN FOR SUF(m-l)
ÅRSAB. KR: 7 (6 NR.)
ADR.: BOKS 6159
ETTERSTAD, OSLO 6
POSTGIRO 20 60 68

DYRTIDA OG EEC

RAMMER OGSÅ UNGDOM UNDER UTDANNING

Prisstigninga den siste tida har vært større enn på mange år. Det vesle lønnstillegget arbeidsfolk fikk ved lønnsoppgjøret, er til en stor del allerede spist opp av prisstigninga. Ved å heve prisene, tjener kapitalistene inn det arbeiderne har tilkjempet seg i lønnsøkning.

Den store prisstigninga rammer hardt ungdom under utdanning – studenter og skoleelever som ikke har fast inntekt, men som lever som forsørget eller på lån. Studentene viste i vår at den eneste muligheten for disse gruppen til å få kompensasjon for prisstigninga er å *kjempe* for bedre kår.

Tidligere i år har folk blitt påtvunget MOMSen, et skattesystem som rammer de som må bruke hele inntekta si for å leve, mens de som kan spare og investere penger tjener på det. MOMS er det skattesystemet som brukes i EEC-landene – og innføringa av det her var et nødvendig tiltak for å forberede Norges inngang i EEC.

EEC er en økonomisk sammenslutning som tjener den internasjonale monopolkapitalen. Innen EEC investerer monopolselskapene i de land hvor det er mest lønnsomt, noe som f. eks. vil føre til at det norske jordbruket blir mer eller mindre nedlagt og bøndene må flytte inn til byene for å få seg en jobb.

Romatraktaten, som er EEC's «lover», fastslår at det medlemslandene imellom skal være »fri bevegelse for arbeidskraft» og »fri kapitalbevegelse». Disse »frihetene» betyr at arbeidskrafta kan flyttes og plasseres dit kapitalistene anser det for tjenlig, og at kapitalen investeres der den gir størst profitt. Vi har sett hva den »frie kapitalbevegelsen» har ført til innenlands, nemlig konsentrasjon av industri i de største byene og dermed tvangsraflytning fra utkantstrøkene.

Varehandelen vil bli overtatt av store kjeder, bli sentralisert og folk blir ytt dårligere service. Denne sentrasliseringa sies å

Fra en arbeiderdemonstrasjon mot EEC i 1962. Kampen mot EEC var hard, den må bli hardere nå!

føre til lavere priser, men erfaringa viser at resultatet blir det motsatte.

Monopolkapitalens representanter her i landet er de ivrigste på å få Norge med i EEC. Vi veit at monopolkapitalistenes interesser ikke er folkets, – det har vi fått erfare b. a. ved innføringa av MOMS. Derfor må skoleelever, lærere, studenter og arbeidere føre en resolutt og enhetlig kamp mot EEC.

NARKOTIKASPØRSMÅLET

(forts. fra s. 5)

bestående, ikke sette spørsmålstegn ved hvordan samfunnet var ordna, fordi det var i pakt med Guds vilje. Dessuten skulle det store velværet for folket komme etter døden bare de var lydige og tro mot makthaverne. Det var ikke en tilfældighet at Karl Marx uttalte »Religion er opium for folket». I dag tjener misbruk av hasj og andre narkotiske midler den samme hensikten. Misnøya med samfunnet blir kanalisert inn på spor som i bunn og grunn er ufarlige for kapitalistene.

På tross av dette må det borgerlige samfunn gjøre visse forsøk på å bekjempe misbruk av hasj. De gjør ikke så mye så lenge misbruket bare sprer seg blant de grupper i samfunnet som er mest misnøyd, og som derved bærer størst muligheter i seg til å gjøre opprør. Men skulle misbruket bre seg til større deler av det arbeidende folket, til industriarbeiderklassen f. eks. ville det bety en alvorlig fare for kapitalistene. En hasjrøykende arbeider vil ikke være produktiv nok for kapitalen. Den herskende klassen må bekjempe misbruk av hasj dersom det brer seg til større deler av folket enn hva tilfelle er i dag.

Om hasjmisbruk i dag ikke betyr en fare for den herskende klassen betyr det en fare for dem som begynner å bruke stoffet. Det fører til sløvheter og psykisk avhengighet. Ofte er også misbruk av hasj bare en begynnelse som fortsetter med sterkere stoffer.

Vi veit at det er en lønnsom forretning å omsette hasj og andre narkotiske midler. I omsetninga av narkotiske stoffer er det mange ledd. På toppen sitter kyniske menn som vel kan betegnes som noen av kapitalismens verste utvekster. Drivkrafta i denne businessen skiller seg ikke fra hva som er drivkrafta generelt bak alt i et kapitalistisk samfunn. Profitt er nøkkelordet her som ellers. Som sagt er det mange ledd i hasjomsetninga. Det går som regel lang tid før hasjen når den lille kjøper, men hvert ledd i omsetninga får sin del av fortjenesten. Metodene som blir brukt fra narkotikaagentenes side er slue og beregnende. Ofte begynner de med å dele ut hasj og andre stoffer gratis. Når de så har fått kontakt og sikret seg en del mennesker som er blitt avhengige av stoffene, tar de andre metoder i bruk. Da er det ikke lenger gratis utdeling, men prisene blir skrudd i været proposjonalt med at misbrukerne blir mer og mer avhengige av stoffet.

Progressive elever rundt om må propagandere og forklare hvorfor bruken av hasj er tvers igjennom skadelig. Forekommer det tilfelle av hasjmisbruk på din skole, så ta opp kampen mot dette og forklar alle sidene ved problemet. Problemet er voksende. Revolusjonær ungdom kan ikke stå rolig å se på at fler og fler ungdommer som har felles interesser med den revolusjonære bevegelsen, faller i kapitalistenes hasjefelle!

KLIPP & KOMMENTAR

»MØTT MED HÅNLATTER«

Fra skoleavisa «Kort Sagt» på Katta i Oslo har vi saket følgende skildring fra et møte i deres nye elevorganisasjon:

»I april holdt man et rådsmøte med Juul Myrvold fra Forsøksrådet for skoleverket. Han skulle snakke om bakgrunnen for forsøksvirksomheten her på skolen. Det viste seg imidlertid at han var sørgelig dårlig informert om både Gjelsvikskomiteens innstilling og forholdene her på skolen. «Jeg tror ikke dere har fått større arbeidspress», sa han og ble møtt med hånlatter fra salen. At Gjelsvikskomiteens innstilling tar til orde for effektivisering og rasjonalisering i skolen (som bare vil støtte næringslivet og monopolkapitalen) på bekostning av elever og lærere, ble flere ganger påvist i debatten...»

Vi har forøvrig ingen kommentarer.

»HATET OG MISUNNELSEN I MENNESKENES SINN«

En av oppgavene til de normerte prøvene er å fore elevene med borgerskapets løgner. Her er et par eksempler fra en slik prøve i norsk for 8. klasse: Det gjelder å plukke ut de setningene i oppgaven hvor et ord er brukt i overført betydning. En av setningene lyder slik: «Ufreden i verden avspeiler hatet og misunnelsen i menneskenes sinn.» Borgerskapet vil sjølsagt forsøke å dekke over den sannheten at «ufreden» i verden avspeiler motsetningene mellom utbytterne og de som blir utbytta.

En annen smakebit fra samme prøve: Oppgaven er å finne et ord som dekker det setningen i teksten uttrykker: «Styreform som gjennom stemmeretten gir folket avgjørende politisk innflytelse.» Svaret skal være: «Demokrati». Vi veit at borgerskapets «demokrati» ikke er annet enn et fordekt diktatur over arbeiderklassen.

SPECIALNUMMER AV RØDE GARDE

Røde Garde nr. 2 er et 40 siders spesialnummer om Albania. Blant innholdet finner vi, foruten Albanias historiske utvikling og oppbygginga av sosialismen, også en del skolestoff. Bladet tar for seg skolens utvikling i Albania — fra en skole som tjente borgerskapet til en skole som i dag tjener arbeiderklassen. Vi oppfordrer alle progressive elever til å lese og studere bladet.

Røde Garde får du kjøpt av marxist-leninistene på skolen, eller du kan bestille bladet gjennom Klassekampens distribusjon, Boks 6159, Oslo 6.

»TILSPJÅKETE APEKATTER«

Skolebøkene våre kalles objektive. Vi veit imidlertid at skolebøkene liksom hele skolen tjener den herskende klasse og presenterer dens syn på de forskjellige spørsmål, — selv om det oftest gjøres på en svært så sleip og «objektiv» måte. Men av og til hender det likevel at borgera presenterer ganske avslørende saker. Ta f. eks. følgende godbit, henta fra Odin N. Fagerjords geografibok for fjerde klasse i folkeskolen.

»Mora bærer ungen i en pose på ryggen, og mannen danser vill krigsdans og banker på blikk-spenn og tomflasker dersom faren europeere gir ham noen ører, litt tingeltangel eller et lommespell. Tam-ra-ra-tam.

Den kvite lærer de innfødte å arbeide for seg. Han lærer dem å bruke borse, brennevin, klær, jernvarer, kinobillett og en masse flitterstas.

Til alt dette må negeren ha penger, og så tar han arbeid hos den kvite innflytteren. Sjølsagt er det bra for alle at vi får nyttige varer fra Afrika også. Vi møter mange barbeinte svartinger med blank flosshatt, stiv snipp og moderne vinterfrakker. De likner helst tilspjåket apekatter på et sirkus. Men når negeren kjøper varer, får handelsmannen selge og fabrikken i Europa kan da lage mer.»

Riktig en utmerka beskrivelse av den utbyttinga som foregår av u-landa! ! ? Vi sier ikke mer.

»FAR OCH FLYG MED DIN JÆVLA BETYG!«

Om kampen på de svenske skolene kan en bl. a. lese i det svenske ml-bladet Clarte. I nummer 5/70 fant vi følgende historie: En ny skole skulle åpnes i Sollentuna utenfor Stockholm. Skolebyråkratene hadde planlagt å gjøre innvielsen til en propagandaforestilling for regjeringens skolepolitikk. Slik skulle det ikke gå.

»Några minuter innan utbildningsminister Ingvar Carlsson skulle tala, bildade ett hundratal elever ett demonstrationståg på skolgården. Några pårøller var: Bort med betygen! ¹ För en skola i folkets tjänst! Grönska i stället för asfalt och steril konst! Krossa SÖ²-diktaturen.

Fråmför Carlssons talarstol ljöd talkörerna: Far och flyg med din jävla betyg! Ingvar Carlsson, kapitalets man!

clarte

Skolledningen hade tillkallat fyra uniformerade poliser och fyra civilklädda för att sättas in mot eleverna. När invigningsjippet flyttades från skolgården för att fortsätta i aulan, beordrade skolledningen civilsnuterna att ställa sig i dörren och stoppa alla plakater. Och de rev lydigt sönder de

plakat de kom åt, men 16 plakater lyckades eleverna smuggla in. Dette chockade synbart skolbyråkraterna.

Skolledningen hade ju gjort allt för att hindra protesterna. Rektor hade förbjudt eleverna å ha stormöte, men tillåtit sig själv å svamla i centralradion. Han sprang också omkring och rev ner affischer. Men han kunde inte rädda PR-invingningen, ens med polisens hjälp.»

1. Karaktersystemet.

2. Skolöverstyrelsen.

TIL KAMP

Skoleavis for Sosialistisk Ungdomsforbund
(marxist-leninistene).

Marxist-leninistiske blader og aviser vil alltid være avhengig av en god kontakt med leserne. Dersom kontakten mellom leserne og avisa er dårlig, vil ikke avisa makte oppgaven sin — nemlig å ta opp lesernes problemer og peke på hva som må gjøres for å løse dem. Dette gjelder også for TIL KAMP.

Redaksjonen oppfordrer derfor skoleelever og lærere over hele landet til å sende inn brev og kritikk til avisa. Dersom det skjer noe spesielt på din skole, så skriv det ned og send det til oss. Om det er noe du har å utsette på innholdet eller om du har forslag til saker som bør tas opp, send også det inn.

Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode.

Avisadresse er: TIL KAMP
c/o KLASSEKAMPENS DISTRIBUSJON,
Boks 6159 Etterstad, Oslo 6.
Ansvarlig red.: Harald Minken.

Trykt i offset hos A/S Duplotrykk.

AVSKAFFELSE AV KARAKTERSYSTEMET

Revolusjoneringskanpanjen i Albania og kuturrevolusjonen i Kina er begge bevegelser som har til formål å fjerne borgerlige ideer og tenkemåter i folket. Innen skolen har disse bevegelsene ført til store forandringer. Et av områdene som har blitt sterkt berørt er karaktersystemet.

Grunnen til at karaktersystemet blir avskaffa, er at det er en levning fra fortida da borgerskapet var den herskende klassen. Nå finnes det ikke lenger kapitalistiske bedrifter som krever en rekke fagidioter som blindt underkaster seg borgerskapets diktatur. Det er borgerskapet som er avhengig av et karaktersystem for å plukke ut den etter deres målestokk best kvalifiserte arbeidskrafta. Det er borgerskapet som er tjent med at elevene kjemper innbyrdes for å oppnå så gode karakterer som mulig. Folket derimot, er ikke tjent med dette.

Skolen under sosialismen er til for arbeiderklassen og skal utdanne folk som er i stand til å videreføre den sosialistiske opp-

bygginga til folkets beste. Systemet med karakterer er blitt redusert til det minimale. Arbeiderklassen er ikke tjent med at elevene sliter seg ut i jaget etter »gode» karakterer. I stedet for å få karakterer blir elevene vurdert etter sine sterke og svake sider. F. eks.: Deres evne til å motta kritikk, formulere problemer, anvende det de lærer, samarbeide med andre elever osv. Denne vurderinga blir foretatt av lærerne og elevene i fellesskap. Er man flink til å motta kritikk så er det bra, for det betyr at en kan rette på sine feil. Dessuten skaper det en følelse av fellesskap blant lærerne og elevene som veit at de fritt og åpent kan ta opp og diskutere hverandres feil og hjelpe hverandre med å rette på dem.

I dag — med kampen mot det nye karaktersystemet — er det viktig å huske hvordan karakterene blir avskaffa under sosialismen, hvordan fellesskapet blir styrket — i motsetning til her i Norge hvor alt settes inn på å splitte elevene innbyrdes gjennom finere og finere graderte karakterer.

Litt spent er de nok, — den første dagen på skolen. Men disse albanske elevenes skolegang vil ikke bære preg av det samme mas og jag som karaktersystemet skaper i skolen her hjemme.